

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՆԵՐՈՐԴ ԵՐՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՌՆԻԱՅ ԸՆԴԱՐԹ 30 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1872

ԹԻՒ 952

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Եւրոպայի քաղաքային կառուցութիւնը գրեթէ մի և նոյն հանգարտութեան մէջ կրդտնուի և տէրութիւնն են անդադար կըշարունակեն միշտ իրենց գինուրական կարգադրութիւնները զարգացնելու, զօրաբանակները աւելցնելու և հին գինուր տեղ՝ նորահնար հզօր զէնքեր գնելու և Վերջապէս ի ժամանակի կատարեալ խաղաղութեան՝ սպառազինեալ և պատերազմի պատրաստ կառուցութիւն՝ մշտապէս և սովորական կառուցութիւն մը դարձած է բոլոր տէրութեանց համար։ Իրաց այս վիճակը անժխտելի ապացոյց մըն է թէ վստահութիւնը անհետ եղած է մեծ և փոքրիկ պետութեանց մէջ, որոց աչաց առջև հաշտութիւնք ու գրտուր համաձայնութիւնք խիստ ակար զօրութիւն ունին, և հզօրագունին իրաւունքը՝ եթէ ոչ միշտ, գինն շատ անգամ, բաւական է։ Աստի մեր օսմանեան հզօր տէրութիւնն ևս իրաւամբ կըհետեւի այս գինուրական զոյգաւոր դրութեան և հաճութեամբ սրտի կրանսները որ կայսերական նոր իրատէի մը համեմատ՝ օսմանեան զօրաբանակին վերաբերեալ երիտասարդաց խումբ մի ի մտ աւուրս պիտի յուզարկուին յԱրդապ, ուր պիտի պարագլին գինուրական դիտութեամբք, որք օրըսպօքէ յառաջող իմելու և զարգանալու վերայ են։ Այս երիտասարդները ի վերադարձին անշուշտ մեծ և ծանրապիտ ծառայութիւններ պիտի մատուցանեն տէրութեանը՝ տարածելով իրենց հայրենակցաց մէջ գինուրական զանազան դիտութիւնները, զորս ձեռք բերած պիտի լինին։

Այսինքն այստեղիւն վիճակը դժբաղդաբար կըշարունակուի և իմեալ թաղաւորին ու իւր կառավարութեան խոհմ և հաշտարար ընթացքը մինչև ցայսօր յաջող արդիւնք մի չունեցան վասն հանգարտութեան այս թերակողմնային։ Աշխարհութեան արժանի է որ միւսնոյն այստեղիւն ոյին կըշարունակուի։

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

Հասարակ եմք բէ Հնդկաստանէն հասած հետեւեալ պատուական ցամակը պիտի ուրախացնէ զսիրտս ազգասիրաց մեծապէս. քանզի ընդհանուր ազգին պատիւը հետեւ յաջող եղբարիքներ կըպարուհակէ. զորս արժան կըհամարիմք մեր ընթերցողաց ուղարկութեանը յանձնել։

Ստորագրող, 1 Հոկտեմբեր 1872

Արդոյ լրագրագետ Արշալույս

Առաջ կամիմք աստի կամիմք ի գրի առնել ինչ աստի ի պէտս ընթերցանելուց մերոյ։ Աստի, գրաւորան փորձեր են ի կողմանս մերում գրուցք, մինչև ոչ արժէ զօգտել նոցա զվատանս անբաւ, ընդ որս հարկ է հաստանել անցանկը նոցա առ ձեռք։ Բայց յորդորեալման յաստիւնեալութեան վրէժէ պատուական լրագրից, ներկայի յամանկ այս անգամ ի նուէր սակաւամասնաց յողուածոց։

Աստի մի յատուկ եկն թղթաւոր չողենաւ հրովարտակ ի գիտաց արքային Հոլանտացոյ յանուն պառն Ա. Պ. Արշալույս ի Բատաւիա Այս գիր արքայ յանուն ողջունի, որ չէ ի սովորականաց սակի, ոչ միայն մեծարանս ասնկ կարեւոր բարեկամի մերում, այլ և բարեկալաշտոն աղ ուսականութեամբ զգացեալ զբարեկամութիւն կրօնից եկեղեցոյս, յաւելու ի պատիւ ի մատուց լրագրականի ազգին։ Արդաւորեալ տպագրի ի բարձուն լրագրականաց կան, այլ չիւր երկրայեղ գիտցականութիւն ազգամար և աղաւթուր ունեք ի աւանկին, որ ի կարմանս տղիտութեան անձանց անխաղիւր երբեմն ընդ իրենցս առնուն վրիպակաւ զաղդ մեր և զայլոց

նակուի նաև Վուպայի մէջ, որ ինչպէս յայտնի է, Վերիկայի մէջ մեծ կղզի մըն է ընդ իշխանութեամբ Ապանիոյ տէրութեան։ Այսպէս Վաշանկայ հասարակագետութեան վերստին ընտրեալ նախագահ Վրէնթ զօրապետը իւր չորրորդ տարեկան պատգամագրոյն մէջ, զոր ամսոյս Չին հրատարակեց, կըցաւ մեծապէս յիշեալ կղզոյն այս ցաւալի կացութեան վերայ, որ մեր սահմանաց խիստ մտ է և գրեթէ ի դրունս մեր երկրին կրդտնուի կըսէ. և կը յաւելու թէ չեմք կրնար անտարբեր աչօք նկատել զնոյն անկարգ և ապստամբական վիճակը. Վաշտոնական կերպիւ գրուցումս այս խօսքը՝ կրնայ սպառնալիկ նշանակութիւն մի ունենալ Ապանիոյ համար, եթէ Վուպայի ապստամբութիւնը՝ որ չորս տարիէ ի վեր կըտեւէ, տակաւին ժամանակ մի երկարի, կըհաստատեն թէ կարկաղալի հին գինուրանեւրէն 2-3000 չափ մտերս Հոմէն մեկնելով Ապանիա գացեր են յօղնութիւն նոյն երկրին ապստամբաց։

Արքաւան Պապը անցեալները երկար տետնախօսութիւն մի ըրաւ կարտինալաց ժողովոյն մէջ, ուր սաստկապէս յանդիմանելով և դատապարտելով զընդդիմաւարտները կաթոլիկ եկեղեցոյն՝ Իտալիոյ մէջ, չմոռցաւ յիշելու և զհակահաստանեան Հայ ժողովուրդը. զոր կատարելապէս հերձուածող կանուանէ. «Այս հերձուածող Հայք, կըսէ, թէպէտ անբաղդատելի կերպիւ փոքրաթիւ են քան զայն Հայքը, որոնք հաստատուն կըմնան ի հաւատս և ի պարտաւորութիւնս իւրեանց, այս հերձուածող Հայք՝ որք ստույթեամբ իրենք զիրենք կաթոլիկ կանուանեն, կըշարունակեն իրենց ապստամբութիւնը ընդդէմ գերագոյն իշխանութեան մերայ և ընդդէմ օրինաւոր Պատրիարքին իւրեանց (Հատունին. որ նոյնին հընարքներէն և մքենայութիւններէն հալածուելով՝ իրեն քարտեալ եկաւ և ապստամբեցաւ մեր քովը։ Այնչեպէս նաև իրենց նենդութեամբը այն աստիճան ի ձեռս բերել աշխարհական իշխանութեան

այլաբուն և այլակարծն արեւելեաց, առ որս հաստած հանգիւղէք։ Տղիտաց աղճատանք չեն ուշոյ արժանի. այլ պոյման անիշխան ազգիս տարածելոյ ընդ ոլորտս երկրի ոչ միշտ ներքէ լուծեամբ զանց առնել զնոքը։ Սովին խորհրդով տուաւ ի տեսիլ հասարակաց և զրաբանական խոստովանութիւն արքայիս ի բատախական լրագրի Հոլանտացոյ, յորմէ յեղում զայն ահա ի հայրան։ Բայց չե. եկեալ մեր ի նոյն՝ պէտք են առնել նմա նախորդան փորրիկ։

Յեկեղեցոյ մերում ի տօնի ջրօրհնաց ի նուիրաւորութիւն արքայ մեռնին հեղու զայն քահանայն աստ ըստ կանոնի, նախ ի նուէր արքութեան Հայրապետի աղգիւ, ապա Առաջնորդի վիճակիս, ապա դարձեալ ի բարորութիւն արքային Հոլանտացոյ, և ըստ նմանէ մեծի երեսփոխանի նորա՝ Արքայապետի կղզոյս և ոյ ի կարգին, հանդերձ ըստ իւրաքանչիւր պատշաճի բարեկաց մաղթանք։ Արդ յայսմ տարւոյ մայս տօն և պաշտօն եկեղեցոյս հանան ի լեզու և ի լրագրի Հոլանտացոյ ի Բատաւիա, ուստի բարեկամ մեր Հայ յղեալ զօրինակ թարգմանելոյն առ Հոլանտացի ոմն վաճառակից իւր պարոն Արմիւն անուն յԱմստերտամ, զրեալ հընմա թէ՛ եթէ արժան զատիցէ, հանցէ զայն և անդ ի լրագրի, և յեւեալ ի թղթի ի իրում՝ զթերաղբութիւնս բարացոյցական տիրաւորութեան ազգիս իրեն զմիշտ հաւատարմ հպատակաց։ Խորհուրդս այս լաւ է, բայց լաւագոյն եղեն եւր նորա։ Չի պարոն Արմիւն ոչ միայն արկանէ անդ ի լրագրի զնկարագիր հանդիման արքայ, այլ և քաղեալ ի թղթոյն զրանս արքայապետիս, մատուցանել զերկաքանչիւր ի դիւան արքային. որոյ շարժանալ ի մտերմութենէ Հայ հպատակաց իւրոց, զրէ ի ձեռն առանձին զլուսնապետին զժողովրդական, որոյ ոյս է պատճին։

Նպաստամտոյց շնորհք, որ ընդդէմ ճգանց արտաքոյ կարգի նուիրակին մերոյ. յուզարկելոյ ի մէջ ի Վ. Պոլիս ի կարգադրութիւն իրաց և ի հաշտութիւն, և ընդդէմ նամակաց մերոց առ վեհա. Սուլթանն, յաջոյցան, կըսեմք, իւրացոյցանել և զբաւել, զէնք ի ձեռն, քանի մի կաթոլիկ եկեղեցիներ, և վերջապէս խորհուրդ կաղմուղ հերձուածող Պատրիարք մի ընտրեցին։ Այս կերպիւ կաթոլիկ Հայք զրիւն ցանարտօնութեանց՝ զորս կըվայելին մինչև ցայսօր զօրութեամբ հրապարակական խոստմանց։

Ի պատճառս թշնամալից խօսքերուն զորս Պապը յիշեալ ատենախօսութեան մէջ արտասանեց ընդդէմ գերմանացի ժողովուրդոց և գերմանական կայսրութեան, Նորին Սրբազնութեան հոգեւոր կառավարութեան քով գտնուող Գերմանիոյ գեսպանը Հոմէն մեկնեցաւ. նմանապէս կըլսեմք թէ Հելլէտիոյ և Աւստրիոհոնգարիոյ տէրութեանց Վատիկանի հետ ունեցած յարաբերութիւնքը դարձեցան։

Ահա այս օրինակ է այսմ Հոմի հոգեւոր իշխանութեան ցաւալի վիճակը. որոյ լուծը օր ըստ օրէ ծանրանալով, ամեն ազգաց աղմախ և լուսաւորեալ ժողովուրդները կաշխատին թօթափել զայն, ըստ օրինակի մեր համազգի եղբարց Հակահաստանեան Հայ ժողովուրդեան։

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ազգային պատուոյն նոր զուր մի։

Բարձրագոյն Իրան քով Ամերիկայի Միացեալ Վաշանկայ գեսպան վսեմա. միտար Պօքը անցեալ շաբաթ օրը՝ ամսոյս 23ին հասաւ ի քաղաքս ընկերութեամբ տիկին Պօքը իւր ընակցին, Վ. Պոլսէն գալով՝ յԱզգայնոս երթալու համար։

Այն ազգային գլխաւոր մեծահամբաւ Սրբազնութեան Յակոբ Էֆենտին, որ բարեկամական յարաբերութիւններ ունի յիշեալ գեսպանին հետ, փու

Դիւան տրքունի

թիւ 421

Գրաւենագ, 1 և Յուլիս

1872:

Ի ձեռն պարոն Արմիւն ընկալաւ արքայն մեծապաւ ընդ քաղաւածոյս ինչ ի գրոյ ձեռմէ ի նորին անուն և զօրինակ եկեղեցական խմբագրի ընդ սովին ամաւ ըստ հնգետաւան թուոյ, որ բովանդակէր ըստ ձեռում իշխաւրագրի զտօն յիշատակի ծննդեան Քրիստոսի խմբաւ յաւուր տասներորդի ութերորդի ամսեան Յունուարի յեկեղեցոյ մէջ Հայոց ի Բատաւիա։ Արքայն մեծապաւ ընթերցեալ մտաղիւր զերկաքանչիւր, յուզեցան զուրք նորա ի ընդհ աղօթից և մաղթանաց, զոր քահանայն Հայաստանեաց այնու պատհաւ մատուցանէ իրենց ի նորին կենդանութիւն, վասնորոյ հրաման է ինձ յարքայէ զի հատուցեալ զնորահալիս ընդ ի ձէնջ տուեալ այնր տեղեկութեան, հաւատարմ զիտուն անիցեմ զի զարքայապետութիւն և զօրհրաւանութիւն Եկեղեցոյն Հայոց առ պատուական ունի հանապաղաբարոյն մեծապաւ։

Թիկնուրդէ և զիւստապահ արքունի,

ՄԱՆԱՅԵԼԻ

Աւագ հաղարտակ։

Բատաւիա պատուեցաւ զեւ ևս այցելութեամբ ծիւրաւախառ իշխանին Ալեքսիս մեծի զբոն Ռոստոյ, երրորդի թիւ չորրորդի օրոցոյ կայսեր։ Եկաց նա անդաւոր զուրուս և եթ երկու և մեկնեցաւ ի Չին և ի Ճապոն։ Գայր յԱմերիկոյ և առնու չընան մեծ։ Պատանի ամաց իւր քանակերից, բարձրադիտակ, մեծապայելուչ, բարեկեօխ և անձնագեղ հանդոյն իւրումն տոհմի։ Հաւորա Նիկողայոս ի գեղեցկադուրից ի ժամանակակից Եւրոպացոյց էր ի համարի։ Յաճել տաի ի ծովու տար միջ 32 Ռուս նաւաց, յորոց երկու պատերազմիկ եկին ի Բատաւիա։ Ի միում ի նոցանէ կալով իշխանին հանգերմ կուսմէր անուն ծովապետաւ, ոյ թուի աղգաւ Հա

կրօնականները որ ամսոյս 20-ին չորեքշաբթի գիշեր ար-
դոյ պարոն Սարգիսն Յ. Պարպալանեան հայերէն բանա-
խօսութիւն մի ըրաւ նոյն ընթերցատան մէջ՝ իրեն նիւթ
ունենալով Աշխարհիս ընդհանուր քաղաքականութեան
վերայ պատմական ծրագիր մի, հետեւելով այս մասին
հանրածանօթ Վիլիսոր շէլլի մէկ հեղինակութեանը ։
Ընթերցատան սրահը ազգայնոց բազմութեամբ լի էր,
և արդոյ Վարպալանեանը գեղեցիկ արտաստեմութեամբ
խորունկըրաց ազգայնութիւնը գրաւեց, և անոնցմէ
ծախհարուցեալ ։ Աստի ազգայնոց շատերը մեծ փա-
փար յայտնելով խնդրեցին ընթերցատան վարչութե-
ան, որ այսպիսի բանախօսութիւններ շատ անգամ տե-
ղի ունենան ։ և ուրախ եմ իմանալով, որ նոյն ընթեր-
ցութիւնը պիտի տանի ընթերցատան հոյարարածութիւնը ։

Փետր 1904 թիւն հետեւեալ արժանաւոր
պատասխանը քաղելով կը հրատարակեմք ՚ի տեղե-
կութիւն մեր ընթերցողաց ։ պատասխան՝ որ ամենայն
Հայոց վեհա՝ կաթողիկոսին պատիւը կը պաշտպա-
նէ, որ ընդհանուր ազգիս պատիւը ըսել է ։

... խմբակիր ։

Մարտ 1904 թիւն մէջ «Վեհորդ Վ»
մակարութեամբ յօդուած մի կարգացի, որոյ հա-
մար թէ և խմբակրացիները կը վիճակէր թէ «պատուա-
բան եկեղեցական մի» զրկած է մեզ հրատարակելու
խնդրանք, բայց նոյն պատուարժան եկեղեցականը
զժողովարար քաջութիւն չէր ունեցած իւր անունը՝
զրոյտ յօդուածին ներքեւ ստորագրելու, ամաչելով
մէջի պարունակեալ անհիշեթ ստուծիւններէն և
եկեղեցականի մը անվայել ոճէն ու ընթացքէն ։

Մերք չենք ուզեր այսպիսի դրուածք մի հերքե-
լու ելլել վասն զի զրպարտութիւններ ըլլալու ամեն
ճշմարտասիրաց յայտնի է ։ Կըցաւինք որ Մարտի-
մանակէ մի ՚ի վեր իւր էջերը բացած է ամենայն
ստուծեանց և զրպարտութեանց՝ որ զսուրբ Եւթիմ-
իւն և նորուն Վահակալը պարսաւելու և արհամարհ
ընծայելու կը ձկնալին ։

Վերջոյնեալ յօդուածին ստուծիւններէն մէկը
միայն նշանակել բաւական կը համարինք, և այս ալ
անոր համար որ Վ. Պօլսոյ մէջ շատերուն ծանօթ
ըլլալովը՝ կրնան խաբուիլ և հաւատալ պատուա-
բան եկեղեցական անուանելոյն զրաբանութեան ։

Կըսէ թէ Վ. հեղինակն ի թշնամութիւն Երուսա-
ղիմայ և կեդրոնական վարչութեան՝ Մերսոյ եպիս-
կոպոսի Հայրապետական կոնքեռ կըղզիէ ։ Ըսելիս
բոլորովին ստուծիւն մի է և չարութիւն մեծ, վասնզի
այս սասայօք խօսքերով կուզէ զրգուել զԵրուսաղիմայ
միաբանութիւնը և զկեդրոնական Վարչութիւնը ՚ի

«Որք ՚ի ջուր անկանին, և անդիտանան լուղել, հեղ-
մանին յաճախ, զի ձգեն ՚ի վերայ քան զժուրս զրազուկս
իւրեանց, որով մարմինն ծանրեալ ընկղմի ։ Սնանոց ՚ի
հակառակէն չիք այս բերումն և ոչ բաւականութիւն
ուստի և ոչ ընկնուն ։ Յանկանել մարդոյ ՚ի խորուստ,
կրնն անդիլն ՚ի վեր, և միասցէ յիւրաւ ջուրց, մինչեւ
ձգտալ նորա զձեռս արտադրց ։ Եթէ կայցի նա զբա-
ղուկս իւր ընդ ջրով, և շարժիցէ զնոսա ՚ի ներքոյ որ-
պէս զխաղէ և կամիցի, ելցի զլուին ՚ի վեր մինչեւ բաւել
նմա ՚ի սուրեւաւ շնչոյ ։ և թէ շարժիցէ զնոս իւր որպէս
՚ի զնայս, կամ մանաւանդ որպէս յեւր ընդ աստիճանս,
կայցէ ուսովք չափ ՚ի վերայ ջուրց և նուազադոյն յայն-
ժամ կարօտապի շարժուածոյ ձեւաց ։ Յնու լիցի ապա
ամենեցուն, որ ոչ ուսան ՚ի մանկութեան զըզ, վարել
ըստ հարկի սովին մեկին փորձիլ ՚ի փրկութիւն անձանց» ։
Լրագիրն՝ զայս, իսկ և չէ զփորձ տեսալ զխառուն ոչ
կրախառնութիւն զայն ։ Աւած է Անդիլիայոց առեալ ՚ի
նպատ խիզախմանց, ընկղմել կամ լողալ ։ Այլ ինձ
յաճախ փորձեալ զժուրս ոչ եզել զէպ ոչ լողալ, ոչ ըն-
կղմիլ, այլ կապալ յերկուս հետս, տառապեալ ՚ի վայր և
՚ի վեր ։ Գիտնք տարակուսականք՝ զժողովարարաց քան
զընկղմութիւն ։ Բայց բանաւոր թուի ինձ այդ խրատ
ուստի և հանդերձ մի փորձել զայն ընդ հուպ ՚ի լողա-
րանի Ռոկրոմոյ ամարաստանի եզորս ։ Այլ տես զի ոչ
յոխուսն տամ զանձն ՚ի ծոց տարերն անկայուն, զի
լողարան մեր կազմեալ ՚ի գետեզիւր պատի շուրջանակի
կրկնութիւն վանդակաւ, ուր ոչ է մօտեւ երկայն եղբարց,
այն է տրտմանց, և ոչ գետատար լինել ։ Ամենայն ա-
շակերտաց ջուրց խորհուրդ տամ ընտրել կրթարան ա-
նեկեան ։

Աղջ ընտրէք ։

Ձեր կտրի սերտիւ,

Խաչիկ Աբրահամ, Թովմասեան ։

Թշնամութիւն ընդդէմ վեհափառ կաթողիկոսին ։

Մեր կը հաստատենք թէ վեհա՝ Հայրապետը զեւ-
եւ ոչ Պատրիարքի հայրապետական կոնքեռ զրկած
չէ ։ Թող թէ Մերսոյ եպիսկոպոսին ։

Թող այդ պատուարժան եկեղեցականը հաստատէ
փաստերով իւր ստուծիւնը, թէ երբ վեհա՝ Վա-
թողիկոսը կոնքեռ զրկած է Մերսոյ եպիսկոպոսին,
նով տեսեր է, ով վկայեր է ։ մինչեւ չկարենայ հաս-
տատել (և երբեք չպիտի կարենայ, վասն զի կատա-
րեալէս սուտ է), յօդուածագիրը զրպարտիչ մի է
և ստախոս, թէ և եկեղեցական մի ըլլայ ։ և աւելի
մեծ է յանցանքը, եթէ արդարեւ եկեղեցական մի
է ։ ուստի և կը արմատանք թէ ինչպէս կը համարձակի
Մարտի «պատուարժան» անուանել այսպիսի զրպար-
տիչ եկեղեցական մը ։

Գալով հանդուցեալ Յակոբ Պատրիարքի կոնքե-
ռին, Վ. հեղինակը զայն իւսկիւտարու Ս. Խաչ ե-
կեղեցիէն՝ մէկ թէ այն անհիշեթ պատճառին հա-
մար առաւ, որ յօդուածագիրը կը յօրինէ, այլ
վասնզի Ս. Եւթիմիանայ սովորութիւնն է որ վեհա՝
կաթողիկոսներէն առ եպիսկոպոսունս ընծայ ուղար-
կեալ կոնքեռ, պնակի, խաչ և այլն, հետ վախ-
ճանք եպիսկոպոսոց կ'ընդունան առ Ս. Ընթու-
ուստի և վեհա՝ Հայրապետը այս պատճառաւ էր,
որ հանգուցեալ Յակոբ Պատրիարքի ուղարկուած կոն-
քեռը իրաւամբ դարձուց ՚ի Ս. Եւթիմիան և դան-
ձատուել յանձնեց, ինչպէս փոխեւ ցարդ ևս պան-
ձատուելն պահուած է ։ Ըստ սովորութիւնն միայն
Եւթիմիան չէ, այլ և թալաւորք որ չբանջան մի
կը պարզենք՝ յետ մահու այն անձին յետ կառնու-
ն զայն ։ Կերելի որ թշնամանիչ յօդուածագիրը՝ ոչ
զրուծեանց օրէնքը դիտէ և ոչ սուրբ Եւթիմիանայ
կարգն ու կանոնը ։

Իւսկիւտար, 15 Վեպտեմբեր 1872

Պետրոս եպիսկոպոս Վեհապետեան ։

Ըզգային տեղեկութիւնք ՚ի Ռեհրանայ և ՚ի Կոր-
ջուղայ, քաղեալ յամապարզ Ընթարգայ ։

«Տեղի (ի Ռեհրան) Հայոց երկու եկեղեցի կայ, մինն
Շահգաթի սպարապետի ազնիւ անունեալ թաղի մէջ յա-
նուն արդոյն Թաթլէսի և Բարդուղիմէոսի, և միւսն
Ղազարի մանուկեալ թաղի մէջ յանուն արդոյն Վեհ-
որդայ ։ Կոնքեռն 78 տուն ունի, և երկրորդն՝ 79 և մէկ
մի վիճակաւ քահանայ ՚ի Զուղայ եկած ժամանակա-
ւորապէս կը ղուլեն ։

«Այս սով և սղութիւն զամենայն կարգ և կանոն
խանդարել է, ապա թէ ոչ՝ շատ լաւ եղած են աստ
Հայեր ։ Բայց զժողովութիւնն առաւել այս է, որ մեծ
մասը զինեւեմաւորութիւն կանէ և ոչ օրինաւոր խա-
նութիւններու ալ տեսելու մէջ, որ երբեք ևս սաստիկ ար-
գելք կ'ընեն չճանաչելու և կ'անան բացը ։

«Բաւական սխառնակալք կան, բայց փայլուն անուն
միայն ունին, և արդարեւ զժողովք են, սովի ժամանակ
շատ նեղութիւն քաշած են և քառասուն տան ձօտիկ
մուրալով կամ ուղղութեամբ պահուել են ։ Երեւակայի,
եթէ հայի հօխայն (3 փուտ) 40 կրամ, իւր և զուրուշ
լինի, և այն ևս զժուրս ճարտի, օրը 2 հօխայն մինչեւ
20ը հայի փող տուողը ինչպէս կ'աղբի ։ Միջակ կարգի
անձինք փայլած են, հարուստ և միջակ ալ չեն մնա-
ցած, միայն շատ հարուստներու չէ միասած, և այնպի-
սիներէն ալ Հայ չունինք ։

«Կըկարծուի որ՝ այս սովի և սղութեան երեսէն մի-
լիւն և կէս անձինք անտարակոյն սովամահ մեռած են ։
Իսկ հիւանդութիւնն կեղտոտութիւնն յառաջացած է,
ըստորում զիւղացիք թափուելով ի քաղաքս մերկ և
բոլորի՝ փողոցաց և աղբակաց մէջ գտածներն կերել են ։
յայտնի բան է՝ որ հիւանդութիւնն պէտք է յաջորդէ ։
Ելել է ժամանակ՝ որ սովամահները թաղուել միջոց չեն
ունեցած, և այսօր դեռ ևս փողոցներու մէջ մեռած մար-
դիկ պակաս չեն, և ի դերեզմանատունս միջոց և անընդ-
հատ գերեզման փողոցներ կաշխատին ։

«Գոհութիւն Աստուծոյ, զի Հայք սուրբ եկեղեցոյ
մարտի բարոյականով խրատուած և ողբերուած լինե-
լով՝ իւրեանց ազգատները հոգացել են ամեն քաղաքաց
և գիւղորէից մէջ Ս. Ստեղծ աղբատաց արկղը 2000
թումանի(1) մօտիկ փող մտնած է, և այժմ, փառք
Աստուծոյ, մեռակ երկու հարիւր թումանի չափ բաց
ունի ։ Եթէ Ռուսիաբնակ սիրելի ազգայնոցս նպաստը

(1) Մի թումանն կարծիք իբր 2 ռուբլի 30 կպ. կամ
2 արծաթ մեծիկ ։

օգնութեան չհասնել, 400 թուման պարտք կը մնար ։
Զգիւցուի, թէ այժմ որչափ պարտք պիտի գտնուի ՚ի
Զուղայ թէ և Հնդկաստանցիք կ'օգնեն նոյն՝ այնու ա-
մենայնիւ դարձեալ պարտք կ'ունենան ։ և զիցուք թէ
պարտք չունենան, երբ հայի փող չունին՝ ինչ պէտք է
անել, նոյս պէտք է օգնութիւն ։ Եթէ կարելի լինի՝ և
ժողովարարութիւնը չը պարտք վեհափառ Հայրապետի
չնորհիւ՝ մեծ բարիք կը լինի ։ Հաւատացիք, որ եթէ նուի-
րատուք և սղութեամբ անձամբ տեսնեն այս ամեն թը-
նաւորութիւնը, անշուշտ էմ՝ զի իւրեանց տուածին
տառապատի կը ինքնապարտք կը յաւելուին և կը տուցին ։
Եւ ևս չէի հաւատալ, բայց տեսայ, և քանի կը մտածեմ
այդքս կը զապարտին և արտասուքս հոսելով յախանող-
եացս՝ զրիչս կը զոգոգոչի և չը օրէ նկարագրելոյ ։ Մի մեծ
յոյս այս ևս է, զի այս տարի տառապութիւն շատ է,
զուցէ հոցի հօխայն 40 փարսյ (6 կպ) անկանի, որ դար-
ձեալ շատ է զիւղացոց համար ։ Այսպիսի վերջացեմք
զայս՝ աղաչելով զԱստուծոյ և յուսալով՝ որ յետ այսու
րիկ լաւ լինի ։

«Այս տեղի ազգային դպրոցը շատ լաւ է տեղւոյն
նկատմամբ ։ Գերաւ նորընտիր տաւջնորդն խնդրեց ա-
րեւակաւալ և օգոստոս ։ Շահին տարեկան 400—200
թուման ուճիկ յատուկ հրովարտակով շնորհեալ զը-
րոյն՝ ինչպէս որ Գալիլէի ազգային դպրոցին համար
խնդրած է հանգուցեալ Սահակ եպիսկոպոս և ընդունած
է, որ կը շարունակուի ։ Երբ յաջորդ Աստուծով՝ աւե-
տիւր կը փութամ տալ ։ 20 անձինք ընկերութեամբ
իւրեանց վերայ ստանձնած են դպրոցի նիւթական և ու-
սումական կառավարութիւնը և պիտոյք հոգալ և ու-
սանող Հայ աղայք առանց խառութեան ուսում կառ-
նուն ։ Այս դերքը վատ չը տայ ։ Բազմ ունեցել են՝ զի
Պօլսոյ Գառարեան ազգանուամբ 30 տարեկան աշ-
խոյժ մի երիտասարդ անձ յաջողեւ են ձեռք բերել աստ
որ Գաղղիստին ևս կը կարգացնէ ։ Աստ այնպիսի տեղ
է՝ որ եկողը զժուրս կարէ երանել արտաքս ։ վասնզի
ճա՛ տարաճի ծախք խորհելով՝ կը յուսահատի և կ'մնայ ։
Այս թէ և դասատուին զժողովութիւն է, բայց Թէ-
րանու ազգային մանկուոյն մեծ բաղք է ։ օրինաւոր
ընթացք ունի Բանի անգամ գերաւ ։ Առաջնորդն կաղ-
մեց հանգուցեալ որով առաւել քաջալերուեցան» ։

Սեպտեմբեր 27 թուով ի Նորջուղայ ստացեալ մի
զրուկէն հետեւեալ բերկրաւոր տեղեկութիւնք կը-
քաղեմք և կը հաղորդեմք մեր սիրելի հաւաղդայնոց ։

Ըստ խնդրանայ Պարսկաստանի և Հնդկաստանի
Հայոց վիճակաւոր Առաջնորդ գերաւ Գրիգորի Ս. և
պիսկոպոսի Պարսից օգոստոս ։ Շահն բացահայտեւ է հրա-
մայել Թեհրանայ Հայոց դպրոցին մշտնջենաւորակս
տարեկան 200 թուման նուիրել արդուի գանձէն, ևս
Համատանաբնակ մերազնեաց ներկայ տարուց տուրքէն
150 թուման շնորհել ։

Նորին Վեհափառութեան այսպիսի շնորհները ար-
դարեւ իւր հպատակասէր և բարեխիտ գովելի յատու-
թեանց ազգայնոցն են ինչպէս վայել է միւտ թաղաւո-
րի, որ զհարատակս իւր կը պարտաւորէ բարեմաղթու
հանդիսանալ միւտ զրաւելով զսիրտս նոյս ։

Նաեւ զոգոսթեմբեր պէտք է հուշակել գերաւ Գրիգոր-
ի Ս. եպիսկոպոսի այն ջանքն ևս, որ ինչպէս համայն
վիճակին հոյրական խնամք տանելոյ և բարեկարգութիւն
հաստատելոյ և դպրոցները յաւելոյ և յառաջդէմ և
արդիւնաւոր փայլեցնելոյ դուն կողմէ, նոյնպէս կը ձգելի
Նորջուղայու Ամենափրկչեան վանուց բարեկարգու-
թեան համար, և Հնդկաստանաբնակ մերազնեաց մեծա-
Մանուկ Յորդանանեան հայրենասէր պատուական ան-
ձի ի բազմաց հետէ նուիրած և երեսի վրայ անդործ սար-
գիտացնելով պատած տալագր, մամուլը և տաւերը,
որոց հետ նաեւ տաւից մայրեր և հայեր, առանձին ու-
շաղթութեան առնելով՝ ուսումնասէր անձինքներէ մի
յանձնախումբ կ'կազմէ և մամուլը սարգել և տաւերը
զատել և կարգադրել տալով՝ տալարան հաստատած է
ի յիշեալ վանան, և առաջին անգամ մի յայտարարու-
թիւն տալով ուղղել է առ մերազնեայն Հնդկաստանու
և Զաւալու՝ նպատակ նոյն տալարանին ուրիշ կարեւոր
արարադարձ լրացնելոյ համար ըստ կարելոյն, և զայն
ազգոգուտ փայլեցնելոյ ։ Նաեւ սիրել են ապել մի Այլ-
բեհարան վիճակին զարոցաց համար, զորցարդ զուցէ
ուսարտած լինին ։ Յայտարարութեան մի օրինակ ևս առ
մեզ խրկուած է ։ Կը յուսամք որ գերաւ Գրիգորի Ս.
Եպիսկոպոսի անխնայ ջանքից և աշխատութեանց շնոր-
հիւ ըստ բաւականին կը բարեկարգուի նոյն տալարան և
կարդիւնաւորուի ։

